

พระราชกฤษฎีกา เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐

ิภูมิพลอกุลยเคช ป.ร.

ให้ใว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี พระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมือง หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการ และการทะนุบำรุงท้องถิ่น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔ ธ ซึ่งแก้ใขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔ ธ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกา เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (ฉบับ ที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานีให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งได้กำหนดไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกา เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๐๔ เสียใหม่ โดยให้มีเขตดังต่อไปนี้

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองอู่ตะเภา ผึ่งตะวันตก ตรงเชิงสะพานรถไฟสายกรุงเทพ — ปาดังเบซาร์ ข้ามคลองอู่ตะเภา เลียบริมทางรถไฟสายกรุงเทพ — ปาดังเบซาร์ ด้านใต้ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ ริมทางรถไฟสายสงขลา — สุไหงโก — ลก ด้านตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๒ เลี้ยบริมทางรถไฟสายสงขลา—สุไหงโก— ลก ด้านตะวันออกไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขต ที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองเตย ผึ่งตะวันออก ตรงเชิงสะพานรถไฟ ข้ามคลองเตย

จากหลักเขตที่ ๓ เลี้ยบริมคลองเตยผึ่งตะวันออกไปทาง ทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์ กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ตอนรัตภูมิ – หาดใหญ่ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๑๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๑๐๐ เมตร กับทาง หลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ตอนรัตภูมิ – หาดใหญ่ ไปทางทิศ ตะวันออก ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๔๐๗ หาดใหญ่ – สงขลา ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร กับ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๕๐๗ หาดใหญ่ — สงขลา ไปทาง ทิศเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๕๐๗ หาดใหญ่ — สงขลา ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร ตรง กม. ๒๓.๕๐๐

จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๓ หาดใหญ่ – สงขลา ตรง กม. ๒๓.๕๐๐ ไปทาง ทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยูห่างจากศูนย์กลาง ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๓ หาดใหญ่ – สงขลา ตามแนว เส้นตั้งฉากระยะ ๒๐๐ เมตร

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๓ หาดใหญ่ — สงขลา ไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๘ ซึ่งตั้งอยู่ริมเขตทหาร กรมผสมที่ ๕ ค่ายทหารเสนาณรงค์ ด้านเหนือ

จากหลักเขตที่ ๘ เลี้ยบตามแนวเขตทหาร กรมผสมที่ ๕ ค่ายทหารเสนาณรงค์ ไปทางทิศตะวันตกเลี้ยวไปทางทิศใต้ แล้ว เลี้ยวกลับมาทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ ธ ซึ่งตั้งอยู่ริม เขตทหาร กรมผสมที่ ๕ ค่ายทหารเสนาณรงค์ ค้านใต้ ห่างจาก ศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๓ หาดใหญ่—สงขลา ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ธ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร กับ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๗ หาดใหญ่ — สงขลา และ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ตอนหาดใหญ่ — คลองแงะ ไป ทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๐ ซึ่งตั้งอยู่ริมเขตทางรถไฟสาย สงขลา — สุใหงโก — ลก ด้านเหนือ

<u>ด้านใต้</u> จากหลักเขตที่ ๑๐ เลี้ยบริมทางรถไฟ สาย**สงขลา**— สุ**ใหงโก** — ลก ด้านเหนือ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึง หลักเขตที่ ๑๑ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองเตยฝั่งตะวันตกตรงเชิงสะพาน รถไฟข้ามคลองเตย

จากหลักเขตที่ ๑๑ เลียบริมคลองเตยผึ่งตะวันตกไปทาง ทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๒ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองเตยผึ่งตะวันตก ตรงเชิงสะพานรถไฟ สายกรุงเทพ—ปาดังเบซาร์ ข้ามคลองเตย

จากหลักเขตที่ ๑๒ เป็นเส้นตั้งฉากกับทางรถไฟ สาย กรุงเทพ – ปาดังเบซาร์ ไปทางทิศตะวันตก ถึงหลักเขตที่ ๑๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองอู่ตะเภาผั้งตะวันตก

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๑๓ เลี้ยบริมคลองอู่ตะเภา ผึ่งตะวันตก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๔ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองอ่ตะเภาผึ่งตะวันตก ห่างจากศูนย์กลางทาง หลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ตอนรัตภูมิ — หาดใหญ่ ตาม แนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๔๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๔ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๔๐๐ เมตร กับ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ตอนรัตภูมิ--หาดใหญ่ ไปทางทิศ ตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลาง ทางเข้าสนามบินพาณิชย์หาดใหญ่ ฟากตะวันตกตา มแนวเส้น ตั้งฉากระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตก เฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๖ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองต่ำผึ่งเหนือ ตรงเชิงสะพานข้ามคลองต่ำ

จากหลักเขตที่ ๑๖ เลียบริมคลองต่ำผึ้งเหนือไปทางทิศ ตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๗ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลอง อู่ตะเภาผึ้งตะวันตก ตรงปากคลองต่ำ

จากหลักเขตที่ ๑๗ เลียบริมคลองอู่ตะเภาฝั่งตะวันตกไป ทางทิสเหนือ ไปบรรจบกับหลักเขตที่ ๑

ดังปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ให้มีหลักย่อยปักไว้ เพื่อแสดงแนวเขตตามสมควร

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชานินทร์ กรัยวิเชียร นายกรัฐมนตรี

พมพ์ๆ โรคามที่ส่วนท้องสิน

เล่ม ธ๔ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ เมษายน ๒๕๒๐

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากท้องที่นอกเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้ เจริญขึ้น และมีชุมนุมชนอยู่หนาแน่น สมควรขยายเขตเทศบาลเมือง หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการและการ ทะนุบำรุงท้องถิ่นต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น